ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (ਡੀ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਲੀਨਾ ਸਿੰਘ (ਡੀ)।

(2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6567)

ਮਾਰਚ 13,2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908:

ਐਸ. 100 – ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ-ਸਕੋਪ-ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ: ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। 100 ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ। 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨਃ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13.1] [1094-ਐੱਚ; 1095-ਏ-ਐੱਫ]

1.2 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ, ਅਖੌਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ

ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [1096-ਡੀ. ਐੱਫ.]

1.3 ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 15.1] [1096-ਐੱਫ-ਜੀ; 1097-ਬੀ]

ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ (2000) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 434: [2000] 4 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 722; ਮਦਾਮਾਂਚੀ ਰਾਮੱਪਾ ਬਨਾਮ ਮੁਤਾਲੁਰੂ ਬੋਜੱਪਾ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963 ਐੱਸ. ਸੀ. 1633: [1964] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 673-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 18] [1098-ਡੀ-ਈ]

ਪੰਚੁਗੋਪਾਲ ਬਰੂਆ ਬਨਾਮ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੋਸਵਾਮੀ
(1997) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 713: [1997] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 12; ਕੋਂਡੀਬਾ ਡਾਗਾਡੂ ਕਦਮ ਬਨਾਮ ਸਾਵਿਤਰੀਬਾਈ ਸੋਪਾਨ ਗੁਜਰ (1999) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 722: [1999] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

728; ਨਾਰਾਇਣਨ ਰਾਜਿੰਦਰਨ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਰੋਜਨੀ (2009) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 264: [2009] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 71-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1997] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 12	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10.2
[1999] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 728	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10.2
[2000] 4 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 722	ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ	ਪੈਰਾ 15.1
[1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 673	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 15.1
[2009] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 71	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 17

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6567 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 27.11.2007 ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਰੈਗੁਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1985 ਦੀ 2191

ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਯੋਤੀ ਮੈਂਡੀਰੱਤਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. 1. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ 1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੁਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (ਆਈ. ਡੀ. 2) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਦਈ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਐਲ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਪੁੰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੂਲ ਮੁਦਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੂਲ ਮੁਦਈ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਸਬ ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰੰਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

2.1 ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਭਰ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ 6 ਤੱਕ. ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 17.08.1979 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੀ ਰਹੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ

ਸਿੰਘ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੂਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

2.2 ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ Nos.2 ਤੋਂ 6 17.01.1980 ਉੱਤੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ

ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੇਠ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ।

3. ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇਃ

“1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹੈ?

2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ?

3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?

4. ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨੰ.2 ਤੋਂ 6 ਤੱਕ?

5. ਜੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ..2 ਤੋਂ 6 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

6. ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪੈਪਸੂ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ?

7. ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ”

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇਃ

“4. ਉੱਤਰ. ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ? ”

5. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ' ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਕ ਨੰ..1,4,2,5,6 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਦੀਵੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

6. ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਨਸੀ ਜੈਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

10. ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੰਗੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

10.1 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

10.2 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ/ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਚੁਗੋਪਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਰੂਆ ਬਨਾਮ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੋਸਵਾਮੀ, (1997) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 713; ਕੋਂਡੀਬਾ ਦਗਡੂ ਕਦਮ ਬਨਾਮ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀਬਾਈ ਸੋਪਾਨ ਗੁਜਰ, (1999) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 722; ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ, (2000) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 434।

10. 3 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਕਿ ਏ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨੰ.2 ਤੋਂ 6 ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ

“(i) ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਅਸਲ ਭਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤੱਥ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ।

((ii) ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

((iiii) ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗਲਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

((iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਘੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ

ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਸਟੇਜ-ਮੈਨੇਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ-3 ਇਕੱਲੇ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀ ਡਬਲਯੂ-4 ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਲੇਖਕ ਨਾਲ ਭਵਾਨੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।

(v) ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਸੀ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ ਅਤੇ ਟੀ. ਬੀ. ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਵੀ ਸੀ।

((vi) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ 4 ਤੋਂ 5 ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(vii) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ”

10.4 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ

“1. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਲੇਹਨਾ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। 2. ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਕਾ ਡੀ 2 ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਡੀ ਅਤੇ ਓ3 ਅਤੇ ਡੀ ਅਤੇ ਓ4 ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗਾ।

4. ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ।

5. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟਟਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

7. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਡੀ ਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 4, ਜੋ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। "

10.5 ਇਹ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਏ

ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

11. ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ' ਤੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11.1 ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 1 ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਮੰਨਦਿਆਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ' ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

11.2 ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ ਅਤੇ ਟੀ. ਬੀ. ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਵੀ ਸੀ।

11.3 ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ 4 ਤੋਂ 5 ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ। , ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

11.4 ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਕਾਰਨ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਕੈਂਸਰ ਅਤੇ ਟੀ. ਬੀ. ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

11.5 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ 17.01.1980 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

13.1. ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ/ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਥਿਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪੁੰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਨਿਪੁੰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਏ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1976 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਂਡੀਬਾ ਡਾਗਾਡੂ ਕਦਮ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨਃ

(i) ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ

((ii) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ

(iii) ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਜਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ

“ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

15. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ' ਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ, ਅਖੰਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

15. 1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“(1) ਕੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ?

((2) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ? ” ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਃ

“ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐੱਸ.100 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਖਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਜੂਏ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੰਦਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ”

16. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

17. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੁਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

29.02.1983 ਦਾ ਨੰਬਰ.27 ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ।

18. ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਾਰਾਇਣਨ ਰਾਜਿੰਦਰਨ ਬਨਾਮ ਲੈਕਸ਼ਮੀ ਸਰੋਜਨੀ (2009) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 264 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੀਆਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate